

Bilag 2.

DIREKTORATET FOR ULYKKESFORSIKRINGEN

Ved skrivelse af 17. februar 1972 har ministeriet anmodet direktoratet om en udtalelse til brug ved indenrigsministeriets besvarelse af en forespørgsel af 11. februar 1972 fra folketingets udvalg angående forslag til lov om erstatning for vaccinationsskader. Forespørgslen har følgende ordlyd:

„Der ønskes en nærmere redegørelse for, hvorledes invaliditetserstatningens størrelse vil blive fastsat i de tilfælde, hvor skadelidte måtte være en hjemmearbejdende husmor (der henvises i denne forbindelse til den i Ugeskrift for Retsvæsen 1969/859 omtalte dom)“.

I denne anledning skal direktoratet udtale følgende:

En invaliditetserstatnings størrelse afhænger såvel efter ulykkesforsikringsloven som efter lov om erstatning til tilskadedekomne værnepligtige m. fl. — værnepligtsloven — foruden af den tilskadedekomnes alder dels af invaliditetens omfang fastsat som en procent (ulykkesforsikringslovens § 32 og værnepligtslovens § 21), dels af den tilskadedekomnes årsløn fastsat efter ulykkesforsikringslovens § 44 eller værnepligtslovens § 31.

Fastsættelse af invaliditetsgraden foretages af direktoratet på grundlag af et lægeligt skøn over den medicinske invaliditet samt et skøn over invaliditetens mulige indvirkning på tilskadedekomnes sociale stilling. I sidstnævnte skøn vil den hjemmearbejdende husmoders mulighed for fremtidig udøvelse af husmodergerning indgå efter sædvanlige overvejelser for tilsvarende arbejdsfelter.

Hvad erstatningsberegningens andet led, årslønnen, angår, skal direktoratet efter de nævnte lovbestemmelser normalt anvende

den tilskadedekomnes løn forud for tilskadedekomsten, for tilskadedekomne værnepligtige, tillige under hensyntagen til den indtægt, han ville have kunnet opnå, såfremt han var blevet hjemsendt uden mén af ulykkestilfældet.

For hjemmearbejdende husmødre, der ikke har nogen selvstændig arbejdsindtægt, og som kommer til skade f. eks. under et ganske tilfældigt arbejde eller under vederlagsfri nabohjælp, anvender direktoratet en takstmæssig fastsat årsløn. Udgangspunktet for disse takster, der første gang er fastsat i 1959 og dengang godkendt af ulykkesforsikringsrådet, har været visse statistiske oplysninger om arbejdslønnen for husbestyrerinder, og taksten er senere ført à jour med lønudviklingen og udgør pr. 1. april 1971

- a) for hovedstadsområdet 7.400 kr.
- b) for det øvrige land 6.600 kr.

Disse takster er også lagt til grund ved fastsættelsen af årsløn for hjemmearbejdende husmødre, der udfører vederlagsfri tjeneste i hjemmeværn og civilforsvar, og som derved er omfattet af værnepligtslovens erstatningsregler, jfr. lovens § 1, stk. 2. Man har dog hertil lagt et skønsvist ansat beløb som beregnet vederlag for det arbejde, der vederlagsfrit udføres for hjemmeværnet eller civilforsvaret, og herved kommet til takster, der reguleret pr. 1. april 1971 udgør

- a) for hovedstadsområdet 16.550 kr.
- b) for det øvrige land 16.150 kr.

Direktoratet har over for indenrigsministeriet i en skrivelse af 13. marts 1968 — ministeriets j.nr. 5.ktr.39/1967 — dels redegjort for fastsættelse af den nævnte takst, dels udtalt, at direktoratet uanset forskellen i det arbejdsmæssige grundlag ikke vil finde det urimeligt, om den takst for årsløn, som direktoratet benytter i sager angående